

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1932

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 320

ΝΟΜΟΙ

Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (Νόμοι 4173—4687 καὶ 5263) τῶι ἀρ. 9908 τὰς ἐκ-
χερσώσεις καὶ πυρκαϊὰς τῶν δασῶν.

Νόμος 5698

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδί-
δομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ
τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Νόμου 4173 ὡς συνεπληρώθη διὰ τῶν
ἄρθρων 32 τοῦ Νόμου 4687 καὶ 11 τοῦ Νόμου 5263 τροπο-
ποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1) Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν
εἰς μόνὰς ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἀπαγορεύεται.
Δύναται μόνον νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ
τῆς Γεωργίας, ἐφ' ὅσον βεβαιῶνται δι' ἐκθέσεως Ἐπιτροπῆς
ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς δασολόγου καὶ ἐνὸς γεωπόνου, ὅτι ἐκ
τῆς ἐκχερσώσεως αὐτῶν δὲν ὑφίσταται κίνδυνος ἀπαιχλύνσεως
τοῦ ἐδάφους ἢ σχηματισμοῦ χειμάρρων, ὅτι τὸ ἔδαφος αὐτῶν
εἶναι κατὰλληλον πρὸς μόνιμον γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν
καλλιέργειαν, ὅτι δὲν φέρουσιν ὅπωςδὴποτε προστατευτικὸν χα-
ρακτήρα καὶ ὅτι ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 20 α) ο
προκειμένου περὶ γεωργικῆς καλλιέργειας καὶ 40 α) ο προκει-
μένου περὶ δεινδροκομικῆς τοιαύτης.

2) Εἰς περιφερείας ἐνθα ἀποδεδειγμένως ὑπάρχει στενότης
καλλιερρησίου γῆς, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐκχέρσωσις ὁμοίων
ἐκτάσεων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς ἀνω παραγράφου καὶ ἐφ'
ὅσον ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 35 α) ο διὰ τὴν
γεωργικὴν καλλιέργειαν καὶ 50 α) ο διὰ τὴν δεινδροκομικὴν ται-
αύτην. Ἄδεια ἐκχερσώσεως τοιοῦτων ἐκτάσεων δὲν χορηγεῖται
πρὶν ἢ κατασκευασθῶσι τοῖχοι (πεζούλια) πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ
κινδύνου τῆς ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους.

3) Τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προκύπτοντα δασικὰ προϊόντα
ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν νομίμου δικαιώματος. Τὸ δικαίωμα
τοῦτο προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως ἢ ἐκκαθαρισμοῦ ἐκτά-
σεων καλυπτομένων ὑπὸ ἀγριελαιῶν ἢ ἀγρίων ὀπωροφόρων
δένδρων δύναται νὰ ἐλαττωθῇ καὶ μεχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου
τοῦ κανονικοῦ τοιοῦτου.

4) Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνωτέρων τῶν
200 στρεμμάτων ἐγκρίνεται τμηματικῶς καὶ ἡ συνέχισις ἀρ-
ξαμένης ἐκχερσώσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκ-
χερσωθείσα ἤδη ἔκτασις δὲν ἐκαλλιερρηθῇ γεωργικῶς ἢ δειν-
δροκομικῶς.

5) Ἐὰν ἡ δεινδροκομικὴ ἢ ἐλαικομικὴ καλλιέργεια δὲν
πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τοῦ πολὺ τριῶν ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἐνεργείας
τῆς ἐκχερσώσεως, ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς ἐπὶ μειωμένῳ φόρῳ ἐκ-
χερσουμένης ἐκτάσεως ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸ διπλάσιον ποσὸν
τοῦ πλήρους νομίμου φόρου τῆς δεινδροκομικῆς ἢ ἐλαικομικῆς
καλλιερρείας βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον διοικητικῶς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 103 τοῦ Νόμου 4173 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ
ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 4687 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1) Προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως δασῶν καὶ δασικῶν ἐκ-
τάσεων ἐπιταγθέντων ἢ ἀπολλοτριωθέντων καὶ ἀνηκόντων εἰς
μὲν ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα δι' ἐγκυκλίωσιν
προσφύγων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος
τῆς 6ης Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσ-
φύγων» περὶ τῆς γεωργικῆς ἢ δεινδροκομικῆς καταλληλότη-
τος τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον
Ἐπιτροπὴ, ἐπιτρέπεται αὕτη κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ τῆς Γεωργίας, ἀτελῶς μὲν ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώ-
σεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτομι-
κῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερσούντων, ἐπὶ καταβολῇ δὲ δικαιώματος
ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

2) Διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων δὲν ἀπαιτεῖται
ἐγγράφος ἢ προφορικὴ συναίνεσις τοῦ πρώην ἰδιοκτῆτου, ἀλλὰ
μόνον ἐγγράφος πιστοποίησις τῆς Ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας
πρὸς τὸ ἀρμόδιον Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον περὶ τῆς ἀπαλλο-
τριώσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ δάσους εἰς ὃ θὰ γίνῃ ἡ ἐκχέρσω-
σις.

3) Ἡ ἐκχέρσωσις δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων
ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἐκτὸς τῶν κάτωθι περιπτώσεων:

α) Δημόσια δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις δυνάμεναι νὰ παρα-
χωρηθῶσιν εἰς πρόσφυγας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4
τοῦ Ν. Δ. 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως
προσφύγων» εἶναι μόνον αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ ὕδροφίλου ἢ ὕ-
δροχαροῦς βλοστήσεως, ὡς καὶ αἱ κείμεναι οὐχὶ ἐπὶ ἀπολύτως
δασικοῦ ἐδάφους ἐφ' ὅσον πληροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ
παρόντος Νόμου, ἢ καλύπτονται ὑπὸ θαμνώδους βλαστήσεως
καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκμεταλλευσθῶσι δασικῶς εἰμὴ μόνον κτή-
νοτροφικῶς.

Περὶ τῆς καταλληλότητος διὰ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν
ἢ δεινδροκομικὴν τοιαύτην τῶν δασικῶν τούτων ἐκτάσεων, ἀπο-
φαίνεται Ἐπιτροπῇ, ἀποτελουμένη ἐξ ἐνὸς δασολόγου καὶ ἐνὸς
γεωπόνου.

Ἡ ἐκχέρσωσις ἐπιτρέπεται ἀτελῶς μὲν, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς
ἐκχερσώσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται δι' ἀτομικὰς ἀνάγ-
κας τῶν ἐκχερσούντων προσφύγων, καὶ ἐπὶ καταβολῇ μισθώ-
ματος, ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

β) Ἐκχέρσωσις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὁμοίως ὁπόταν πρὸς
δημιουργίαν βελτιώσεως εἰς πολλὰς ἰδιοκτησίας εἶναι ἀπα-
ραίτητος ἡ ἐπέκτασις τῶν καλλιερρημένων γαιῶν εἰς βάρος
τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, ὅταν αὐταὶ πληροῦσι τοὺς
ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς
ἐκχερσώσεως τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὴν ἀνω παρά-
γραφον Ἐπιτροπῇ.

Διὰ τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προσερχόμενα δασικὰ προϊόντα
καταβάλλεται τὸ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως προβλεπόμενον
μισθώμα ἐφ' ὅσον θὰ διατεθῶσι ταῦτα πρὸς ἐμπορίαν, ἀλλως
ἐφ' ὅσον προορίζονται πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν
τῶν ἐκχερσούντων ἢ ἀπόληψιν τούτων ἐνεργεῖται ἀτελῶς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐκχέρσωσις ἐπιτρέπεται ἀφοῦ
ἢ πρὸς ἐκχέρσωσιν ἔκτασις παραχωρηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις
τῶν ἄρθρων 180—199 τοῦ Νόμου 4173 «περὶ δασικοῦ κώδι-

κος) ως ταύτα έτροποποιήθησαν υπό τών άρθρων 50—58 του Νόμου 4687 και του άρθρου 19 του Νόμου 5263.

4. Προκειμένης εκμεταλλεύσεως αναδασώσεως και εκχερσώσεως δασικής περιοχής περιλαμβανομένης έν τη παραμεθόριω ζώνη, απαιτείται ή προηγούμενη πρὸς τούτο γνωμάτευσις τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν (Γεν. Ἐπιτελ. Στρατοῦ).

Ἄρθρον 3.

Αἱ παράγραφοι 4, 11 καὶ 12 τοῦ άρθρου 170 τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος τροποποιῦνται ὡς ἐξῆς:

4. Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐγκατάστασις ἀνθρακοκαμίνων καὶ ἀσβεστοκαμίνων ἐντὸς δασῶν ἢ παρ' αὐτὰ καὶ εἰς ἀπόστασιν ὀλιγωτέραν τῶν 200 μέτρων, πρὸς δὲ καὶ ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις βιομηχανικοῦ καταστήματος λειτουργούντος διὰ καυσίμου ὕλης ἀνευ ἀδείας τοῦ Δασάρχου.

11) Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαετίαν μετὰ τὴν πυρκαϊάν ἡ ἐκχέρσωσις καὶ γεωργικὴ καλλιέργεια ἢ ἄλλη μὴ δασικὴ καλλιέργεια καὶ ἐντὸς δάσους δημοσίου ἢ μὴ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 172 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

2) Οἱ προστρέχοντες ὡς ἀνωτέρω πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς μετ' ἀξίνης ἢ πελέκως καὶ πράγματι ἐργαζόμενοι ἀμείβονται διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην χρηματικῶς, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθόμενα, παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐὰν πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν, ἀναγγραφομένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, παρὰ τῶν δασοκτημόνων δὲ προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀρνούμενων εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων διατάξεις καὶ διανέμονται αἱ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀμοιβαί.

Εἰσφοραὶ Κοινοτήτων πρὸς ἀναδάσωσιν κεκαυμένων ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 173 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 173α ἔχον οὕτω:

Κοινότητες εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς δημόσια ἢ κοινοτικὰ δάση ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράψωσιν ἐτησίως ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν κονδύλιον διὰ τὴν ὑποδοθήσιν διὰ τεχνικῶν ἀναδασωτικῶν ἔργων τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ καέντος δάσους.

Τὰ ἀναδασωτικὰ ταῦτα ἔργα ὑποδεικνύονται, καὶ ἐκτελοῦνται μερίμνη τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 175 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Εἰς δάση ἢ δασικὰ συμπλέγματα ὑποκείμενα εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἢ εἰς αὐτὰς συχναὶς λαμβάνουσι χώραν πυρκαϊαί, λόγῳ τῆς συστάσεώς των, (ὡς τὰ ἐκ πεύκης τῆς χαλεπίου δάση, τὰ τοιαῦτα τῆς ζώνης τῶν ἀειθαλῶν πλατυφύλων κλπ.) διανοίγονται τῇ ὑποδείξει τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ὑποχρεωτικῶς προστατευτικαὶ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν λωρίδες πλάτους δέκα μέχρι τριάκοντα μέτρων, αἵτινες διατηροῦνται ἐπιμελείᾳ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῇ μερίμνῃ καὶ φροντίδι τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας πάντοτε κεναὶ φυτικῆς ὕλης, ἀναδασούμεναι ἐν ἀνάγκῃ διὰ πλατυφύλων δέδρων δυσκόλως ὑποκειμένων εἰς τὸν κίνδυνον τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Ἡ διάνοιξις τῶν τοιούτων προστατευτικῶν ζωνῶν ἐνεργεῖται εἰς μὲν τὰ δημόσια δάση, ἐπιμελείᾳ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ ἐργολάβων ἢ ἐκμεταλλευτῶν ὑλοτόμων ἀναδεικνυμένων ἐν δημοπρασίᾳ. Ἡ διάνοιξις τῶν τοιούτων ζωνῶν προτιμάται πάσης ἄλλης ἐκμεταλλεύσεως τῶν λοιπῶν ἐκτάσεων τῶν ὑπὸ

ἐνοικίαν δασῶν. Προκειμένου δὲ περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν τῇ ὑποδείξει τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑποχρεομένης νὰ παράσχη τῷ ἰδιοκτήτῃ τὰς ἀναλόγους προθεσμίας. Ἐν ἀρνήσει τούτων, ἡ διάνοιξις τῶν ζωνῶν διενεργεῖται ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς ὑπηρεσίας, τῶν πρὸς τούτο δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἰδιοκτήτου, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ τὸ ἐκ τῆς διανοίξεως τῶν λωρίδων προκύπτον ἐξολῶδες ὕλικὸν διατίθεται διὰ δημοπρασίας τὸ δὲ εἰσπραττόμενον ποσὸν ἀνήκει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

3. Ἐντὸς τῶν τοιούτων λωρίδων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, τῇ συγκαταθέσει καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου, προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἡ ἐκρίζωσις τῶν θάμνων ἀτελῶς, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς θεραπείας τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν περιοίκων, κατὰ τὰς περὶ ἀτελείας καυσίμου ὕλης διατάξεις τοῦ άρθρου 121 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος.

4. Προστατευτικαὶ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν λωρίδες διανοίγονται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν μεθορίων τῶν ἰδιωτικῶν τῶν συνορευόντων πρὸς ἕτερα δάση καὶ ἐχόντων ἑκτασιν ἄνω τῶν χιλίων στρεμμάτων, ὑποχρεομένων τῶν ὁρίων ἰδιοκτητῶν νὰ ἐκτελέσωσιν ἕκαστος τὴν ἡμισυ τοῦ ὑποφασισθέντος ὀλικοῦ πλάτους τῆς συνοριακῆς προστατευτικῆς λωρίδος.

5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν βεβαιεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ὅτι ἡ διάνοιξις ἀντεμπερηστικῆς ζώνης εἶναι οἰκονομικῶς ἀσύμφορος, δύναται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐπὶ μειωμένῳ δικαίωματι ἢ καὶ ἀτελεῖς ἀπόληψις τῶν ἐκ τῆς διανοίξεως τῆς ἀντεμπερηστικῆς ζώνης ἀπολήψιμων δασικῶν προϊόντων.

Οἱ ἰδιοκτῆται ὑποχρεοῦνται νὰ διατηροῦν τὰς οὕτω διανοίξεις ζώνας κενὰς βλαστήσεως ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην προβαίνει ἡ ἀρμοδίᾳ δασικὴ ἀρχή, τῆς σχετικῆς δαπάνης εἰσπραττομένης παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

6. Ὁμοίως ἐπὶ δημοσίων δασῶν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν λόγῳ τοῦ οἰκονομικῶς ἀσυμφόρου δὲν ἀναδεικνύεται μισθωτῆς, δύναται μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν νὰ ἐπικρατῇ ἡ ἀνευ δημοπρασίας διάνοιξις ἀντεμπερηστικῶν ζωνῶν καὶ ἀπόληψις τῶν ἐκ τούτων δασικῶν προϊόντων πρὸς ἐμπορίαν ἐπὶ καταβολῇ μειωμένου μισθώματος ἢ καὶ ἀτελῶς ἢ καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 87 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος.

7. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διακοπῆς τῆς συνοχῆς μεγάλων δασῶν συμπλεγμάτων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀπόδοσις εἰς τὴν γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν ἐντὸς δασῶν ἰδίᾳ ἐκ χαλεπίου πεύκης τῶν τυχόν ὑπαρχουσῶν γεωργικῶς ἢ δεινδροκομικῶς καλλιεργησίμων ἐκτάσεων κατὰ τὰς περὶ ἐκχερσώσεως καὶ παραχωρήσεως δασικῶν ἐκτάσεων διατάξεις.

8. Ἐδ οὐκ ἔσται δασὸν ἐκ πεύκης τῆς χαλεπίου ἢ δασὸν ἀνηκόντων εἰς τὴν ζώνην τῶν ἀειθαλῶν πλατυφύλων ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ δασὸν ἐκ θρύος κλπ. ὑποχρεοῦνται πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ὑπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων νὰ διενεργῶσι καθ' ὑποδείξιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τοὺς ἀπαραίτητους καθαρισμούς, δεινδραραιοῦσεις, θιαμνεύσεις, κηπεύσεις κλπ. Ἰδίᾳ δι' ἀσβεστοποιίας ἢ ἀνθρακοποιίας, τούτων δ' ἀρνούμενων προβαίνει εἰς τὴν διενέργειαν αὐτῶν ἡ δασικὴ ὑπηρεσία κατόπιν δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2.

Ἐπίσης πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπιτρέπεται ἡ σποραδικὴ ἢ κατ' ἀραιὰ διαστήματα ὕλοτομία τοῦ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους εἰσερχομένου τμήματος τοῦ κορμοῦ τῆς ὑπορόπου βλαστήσεως εἰς δάση χαλεπίου πεύκης, τοῦ αὐξηθέντος λόγῳ τῶν συνεχῶν ὕλοτομιῶν τοῦ ὑπεργείου βλαστοῦ ἐπὶ ἐπιτέδων ἢ μετρίᾳ κλίσει εἰς ἐδάφω.

9. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν παραγώγησιν ἁδῶν ὕλοτομίας ἢ καρπώσεως ἰδιοκτήτου δάσους ἐκ τῶν μέτρων τῶν ὁποῖα ὁ ἀρμόδιος κύριος ἢ ἡ ἄτοχος ἔλαβεν ἢ οὐ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ὑπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων.

10. Μετά τὴν παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἀπολύτως πᾶσα κάρπωση ἰδιοκτητοῦ δάτους, ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης τῆς δὲν προέξῃ εἰς τὴν λήψιν τῶν ὡς ἄνω ὑποδειχθέντων μέτρων.

Κάρπωσης καέντος δάτους.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 176 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσδοτον ἐκ δασικῶν προϊόντων ἐκ καείσης μὴ δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως καταβάλλεται ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς διπλοῦν ἀντιστοιχοῦν δικαίωμα, διὰ δὲ τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ προεργόμενα ἐκ καέντων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ἐξασκουσι δικαίωμα τρίτου, διπλοῦν μίσθωμα.

2. Ἐκ τοῦ διπλοῦ δικαίωματος ἢ μισθώματος, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ δάτους μὴ δημοσίου, τὸ ἀπλοῦν δὲν εἰσάγεται εἰς τὸ δημεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ δάτους, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ δάτους διατελούντος εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, διατίθεται διὰ τοῦ (πρ)σιμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἐξασφαλιζόντων ἢ ὑποβοηθούντων τὴν ταχέαν ἀναδάσωσιν τῆς καείσης δημοσίας ἢ μὴ ἐκτάσεως ἐξ ἧς ἀπελήφθησαν τὰ δασικὰ προϊόντα.

3. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης δάτους κατεδικάσθῃ ἐπὶ ἐμπρησμῷ αὐτοῦ ἢ διὰ θύσεις τῶν ἐκ τοῦ καέντος μέρους ἀποκομιζομένων δασικῶν αὐτοῦ προϊόντων γίνεται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν ἰσχύουσας διατάξεις, τοῦ ἰδιοκτητοῦ μὴ δικαιουμένου εἰς τὴν ἀπόληψιν τοῦ ἐκ τῆς διαθέσεως προκύπτοντος χρηματικοῦ ποσού.

4. Ὁ ἐκ προθέσεως ἐμπρησας δάτους, ὁ ἐξ ἀμελείας ὑπαίτιος τῆς πυρκαϊᾶς ἐφ' ὅσον ἐξεδόθῃ κατ' αὐτοῦ καταδικαστικῇ ἀπόφασιν, ἀποκλείεται πάσης ὠφελείας ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως ἢ ἐκποίησεως τῶν ἐκ τῆς καείσης ἐκτάσεως ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων, μὴ δυνάμενος νὰ κατεργασθῇ ἢ μεταφέρει διὰ λογαριασμὸν ἄλλου τὰ δασικὰ προϊόντα, μηδὲ νὰ χρησιμοποιήσῃ ταῦτα δι' ἑαυτὸν ἢ νὰ ἀγοράσῃ ἐπὶ πλειστηριασμῷ.

5. Κάτοικοι συνοικισμῶν ἢ Κοινοτήτων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἔλαβε χώραν πυρκαϊὰ δάτους δὲν δύνανται νὰ ὑλοτομήσουν ἢ συλλέξουν καυσόξυλα ἐκ τοῦ καέντος δάτους δι' ἀτομικὰς αὐτῶν ἀνάγκας (κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 121 τοῦ δασικοῦ κώδικος), ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ἀλλὰ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ νομίμου δικονόμου μέρους, ἐὰν τὸ καὲν δάτος δὲν εἴναι εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου μισθώματος δὲ ἐὰν τοῦτο εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ δικαίωματος ἢ μισθώματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δασάρχου εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἡμερησίου ἐτους ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεως ὑποβαλλομένης ὑπὸ ἐκάστης οἰκογενείας τῶν κατοίκων καὶ ἐπιδιδομένης εἰς τὸν πρόεδρον τῆς οἰκείας κοινότητος περὶ τῶν ἐτησίων εἰς καυσόξυλα ἀναγκῶν αὐτῆς, ἣν ὁ Δασάρχης δύναται νὰ ἐλέγξῃ ὡς ἀνακριβῆ, ἐπιτροπευμένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προσφυγῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν δηλώσαντα τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δασάρχου. Ἀσκηθεὶς τυχὸν προσφυγῆς ἀναστέλλεται ἡ εἰσπραξις μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου.

6. Ἡ πρὸς ἐμπορίαν κάρπωσης δημοσίων κεκαυμένων δασῶν ἐπιτρέπεται ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος τοῦλάχιστον διπλάσιου τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καταρτιζομένης διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων τῆς ἰσχύουσας κατὰ τὸν χρόνον τῆς κάρπωσης τούτων, ἢ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 87 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος.

Τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ἀπλοῦ μισθώματος διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ὑποβοηθούντων τὴν ταχέαν ἀναδάσωσιν κατὰ τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Ὑποχρέωσις Κοινοτήτων νὰ καταρτίσουν ὑπηρεσίαν ἐπιδιδέσας τῶν εἰς τὴν περιφέρειάν των δασῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Κοινοτικά Συμβούλια Κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθη ἡ ἐναρξὶς πυρκαϊᾶς δάτους, ὑποχρεοῦνται νὰ σπεύσωσι μετὰ ἀναλόγου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς Κοινότητος τῶν ἐφωδιασμένων μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς. Τὰ Κοινοτικά Συμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ καταρτίσουν ἐγκαίρως τοὺς καταλόγους τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ἅτινα θὰ εἴναι εἰς θέσιν νὰ σπεύσωσι πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

2. Κοινοτικά Συμβούλια, μὴ καταρτίζοντα ἐγκαίρως τοὺς ὡς ἄνω καταλόγους ἢ οἱ εἰς τοὺς καταλόγους τούτους ἐγγεγραμμένοι ἀρνούμενοι μετὰ πρόσκλησιν νὰ ἐργασθῶσι, τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 200 ἢ κρατήσεως μέχρι τεσσάρων ἐβδομάδων.

Ὑποχρέωσις Στρατιωτικῆς Διοικήσεως καὶ Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 177 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 177α ἔχον ὡς ἐξῆς:

Ἡ Διοίκησις Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται εὐθὺς ὡς λάθωσι γνῶσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς εἰς δάτος πλησίον ἑδρας τῶν κειμένου νὰ ἀποστείλωσι τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς διαθέσιμον δύναμιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐφωδιασμένων μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα, ἥτις ἀφ' ἧς φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὑποχρεομένων νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς ὁδηγίας ταύτης διὰ τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

Τὴν διεύθυνσιν πάσης κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἐνεργείας ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν τῶν παρισταμένων δασικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ ὁμοιοβάθμων δὲ ὁ ἀρχαιότερος τούτων, πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ὁποίου πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συμμορφῶνται πᾶσαι αἱ εἰς τὸν ἀγῶνα μετέχουσαι ἀρχαὶ καὶ βοήθειαι.

Μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς ἐπακολουθεῖ ἄγρυπνος φύλαξις τῆς ἐμπρησθείσης ἐκτάσεως τοῦλάχιστον ἐπὶ 48 ὥρας πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως αὐτῆς ἐκ τῶν καιομένων πρέμνων τῶν δένδρων ὑπὸ προσώπων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διευθύνοντος τὸν κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἀγῶνα. Πᾶσα τυχὸν ἀδικησιολογήτος ἀπομάκρυνσις τῶν φυλάκων τούτων ἐκ τοῦ τόπου τῆς φυλάξεως τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν 10 ἕως 20 ἡμερῶν ἢ πρόστιμον μέχρι χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν.

2) Ἡ διοίκησις τοῦ ἐν ἐκάστη Φρουρᾷ Στρατοῦ λαμβάνει γνῶσιν περὶ τοῦ τόπου τῆς πυρκαϊᾶς παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τοῦ Νομάρχου.

3) Τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα πρὸς ἐφωδιασμὸν τῶν ὁπλιτῶν τῶν ἀποστελλομένων διὰ τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊῶν χορηγοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ὑπηρεσιῶν.

4) Τὰ στρατιωτικὰ τμήματα ἐργάζονται κατ' ὁργανικὰ τοιαῦτα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἡγήτορων αὐτῶν καὶ συμφῶνως μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ παρισταμένου εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 178 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Ἀπαγορεύεται ἐντὸς κεκαυμένων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ βοσκὴ τῶν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἡ τῶν λίγῶν ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς ἀσφάτως ἢ κατωρθώθῃ ἡ εἰς δάτος ἀποκατάστασις αὐτοῦ ἢ οὐ.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δύναται νὰ ἰσχύσῃ καὶ ἐντὸς προστατευτικῶν βοσκοτόπων ἐφ' ὅσον παρὰ τοῦ αρμοδίου Δασάρχου δι' ἐκθέσεώς τευ ἐπιστοποιήθῃ, ὅτι πρόκειται περὶ ἐκ προθέσεως ἐμπρησμοῦ.

2. Ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις βοσκῆς, ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ Δασάρχου κατόπιν αὐτοπροσώπου αὐτοψίας τῆς καείσης ἐκτάσεως καὶ ἐκτιμῆσεως τῆς προξενηθείσης εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίας, περιλαμβάνει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ ἀκριθείᾳ, τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀπαγορευτέας ἐκτάσεως, ὡς καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς κατ' εἶδος ζώου.

Ἄρθρον 11.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 179 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 179α ἔχον ὡς ἑξῆς: . .

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἡ ἀναγκαίουσα πίστωσις διὰ τὴν πριμῆθειαν ἢ ἐπισκευὴν καὶ ἀποστολὴν πελέκεων ἀξινῶν καὶ λιπῶν καταλλήλων ἐργαλείων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν. πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν κατὰ τόπους ἀρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν.

2. Ὡσαύτως ἡ ἀπαιτούμενη πίστωσις ἀναγράφεται εἰς βάρος τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν παρατηρητηρίων εἰς τὰ ἐπικαιρά σημεῖα τῶν εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἐκτεθειμένων δασῶν καὶ τὴν τηλεγραφικὴν αὐτῶν σύνδεσιν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς φράσεως «δασῶν ἢ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων» τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 215 τοῦ νόμου 4175 εἶναι ὅτι διὰ τῆς φράσεως ταύτης νοοῦνται οὐ μόνον τὰ δάση καὶ αἱ ἀναδασωτέαι ἐκτάσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ δασικὰ ἐδάφη καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις οἷσάσῃποτε μορφῆς ἐκμεταλλεύσιμοι ἢ μὴ δασικῶς.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 169 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος.

«Ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐνεργεῖται καὶ δι' αὐτεπιστάσας προκειμένου περὶ ἀναδασώσεων ἢ περὶ ἔργων διευθετήσεως χειμάρρων ἢ δασικῆς ὁδοποιίας. ἅτινα ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διὰ πράξεως αὐτοῦ ἤθελε χαρακτηρίσει ὡς κατεπείγοντα ἢ ἀνεπίδεκτα ἐκτελέσεως δι' ἐργολαβίας, ἐκδιδομένων πρὸς τοῦτο ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 5496» καταργεῖται.

Ἄρθρον 15.

Ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων ἐφ' ὧν ἐπιστράφη ἐκχέρσωσις πρὸς ἐλαιουργικὴν καλλιέργειαν μετὰ τὴν πραγματοποιήσιν ταύτης δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 5263 εἶναι ὅτι τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 4953 ἔχει ἐφαρμογὴν μόνον διὰ τὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὰ ὁδοιορικὰ ἔξοδα κανονιζόμενα συμφώνως πρὸς τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄνω ἄρθρου κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 17.

Δι' ἀστυνομικῶν δασικῶν διατάξεων δύνανται νὰ ὀρίζωνται αἱ ὁδοί, τὰς ὁποίας ὀφείλουσιν νὰ ἀκολουθοῦν οἱ μεταφέροντες δασικὰ προϊόντα, ἢ χρονικὴ διάρκεια ἐντὸς τῆς ὁποίας δέσν νὰ ἐνεργῶνται μεταφοραὶ καὶ ἐκφορτώσεις δασικῶν προϊόντων, ἢ ὑποχρέωσις τῆς ζυγίσσεως τοιούτων προϊόντων καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια, ἣτις ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἀναγκαιὰ πρὸς ἀποτελεσματικὸν ἔλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς ἐνεργουμένης μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Κατὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐπιτρέπεται ἐνστασις κρινομένη ὑπὸ δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκ τριῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως εἰς δασικὸς ὑπάλληλος ἀνωτέρου ὅπως κατὰ βαθμὸν τῶν μελῶν τῆς πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς. Ἐφ' ὅσον ἡ ἐνστασις δὲν ἤθελεν ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας συνυποβάλλεται πρὸς ταύτην καὶ γραμματίον παρακαταθήκης τῶν ἐξόδων μεταβίβασεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἐκ τῶν διανοιγείσων εἰς τὰ δάση τῆς Θάσου ἀντεμπερηστικῶν ζωνῶν ἐνεργηθεῖσα ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἀτελῶς ἢ ἐπὶ καταβολῇ μειωμένων δασικῶν δικαιωμάτων θεωρεῖται νομίμως γενομένη.

Ἄρθρον 20.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ νόμου 4173 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς ἐνοικιάσεις τῶν δημοσίων δασῶν τῶν ἐτῶν 1930-1931.

Ἄρθρον 21.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 195 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Δύνανται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ καὶ κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ Γεωργίας νὰ παραχωρήσῃ πρὸς ἐξημέρωσιν καὶ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν εἰς φυσικὰ πρόσωπα, ἐνώσεις, συνεταιρισμούς κλπ. ἐκτάσεις περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος καθοριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 192 αὐτοῦ.

Ἄρθρον 22.

Εἰς δάση τῆς περιφέρειας Ἀττικῆς ὑπερκείμενα πόλεων ἢ συνοικισμῶν χαρακτηρισθέντων ὡς λουτροπόλεων ἀπαγορεύεται ἡ βοσκὴ παντὸς ζώου διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐφ' ἧς ἀπαξ ἐκδιδομένης.

Ἄρθρον 23.

Εἰς τὸ ἄρθρον 74 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται παράγραφος 2α ἔχουσα οὕτω:

Τὰ ὡς ἄνω σχέδια δύνανται νὰ τροποποιηθοῦν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας καὶ ἂν δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν βεβαιωθῇ ὅτι δύνανται λήμματα μεταγενεστέρων ἐτῶν νὰ ὑλοτομηθῶσιν ἂνευ βλάβης τοῦ δάσους πρὸ τοῦ ὀρισθέντος ἐν τῷ σχεδίῳ ἐκθέσει διαχειρίσεως χρόνου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας

Ι. ΒΑΛΛΑΑΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ' ἡγός

Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ